

[Ømann.]

bejdsløse, som jo har dalende indkomster i 1975. Til dem siger man, at de kunne rigtig nok have fået en skatterabat, hvis de bare ville være så venlige at tage noget arbejde. Hvordan må de ikke føle det? Samtidig siger man, at andre, som har deres sikre udkomme og deres faste ansættelse, og som får en automatisk stigning i deres indkomster, de får denne rabat, hvis de ellers har råd til at lade beløbet spærre. Hvem skal så betale den? Ja, det skal da i den sidste ende de arbejdsløse. Det er sådan set noget af det værste, jeg har set herinde i folketinget i den senere tid, og det kan ikke være særlig gennemtænkt, for så ville man have undladt netop i denne situation at fremsætte et sådant forslag.

Det vil være fremgået, at vi ikke kan anbefale.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er ikke i tvivl om, at forslaget er fremsat med de bedste hensigter og vel også for at øge interessen for at tage et arbejde, som kan fremme produktionen her i landet. Men jeg synes jo nok, det er så lidt gennemtænkt det hele, at man må — jeg havde nær sagt stille hundrede spørgsmål til de få linjer, der er skrevet her. Hvad er ekstrainkomst? Hvordan finder man den? Hvor begynder den? Hvad med de selvstændige erhvervsdrivende? Hvor begynder deres ekstrainsats?

Lige i øjeblikket, hvor vi har arbejdsløshed, synes jeg ikke just, det er lejligheden til at animere nogen til at få overarbejde, hvis det er det, man ønsker. Jeg synes, det er mere om at gøre at få dem i arbejde, som ikke har arbejde, i stedet for at præmiere dem, som eventuelt kan komme til at optage pladsen for andre, så ikke alle kan få en normal arbejdstid og normale arbejdsvilkår at arbejde under.

Jeg er da vidende om, at man f. eks. i Tyskland har haft noget lignende, men det var under ganske andre forhold end vore. Jeg mener ikke, det overhovedet er relevant nu i tiden, og jeg mener heller ikke med de andre former, vi har for beskatning herhjemme, at vi kan bruge den tyske ordning herhjemme til fremme af beskæftigelsen og til fremme af produktionen.

Vel, vi har brug for opsparing, og vi vil

også gerne fra kristeligt folkeparti være med til at fremme alle disse initiativer, der kan fremme opsparingen. Men vi vil ikke være med til — lad det være sagt klart og tydeligt — på denne mærkværdige og ensidige måde at fremme nogen som helst opsparing.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg ved ikke, om det er hjertet, der er løbet af med hovedet eller omvendt — det er jo sagt tidligere af de foregående ordførere, at der var et eller andet, der ikke harmonerede.

Lad os kigge på den baggrund, der er for forslaget. Det er nævnt, at vi har arbejdsløse. I 1974 faldt forbruget med 6 pct., og for et par uger siden låste det høje ting flertallet af lønarbejdernes lønninger fast. I denne situation kommer man og siger: vi bør nok lave en eller anden præmieordning, sådan at hvis de arbejdsløse tager noget arbejde — som om det var deres sag — og hvis de, der er på arbejde, laver noget mere for at tjene noget mere, så skal det begunstiges. Der må da være en kant. Når vi på den ene side fastholder, at det var nødvendighedens lov — hvad jeg ikke var enig i — at vi skulle lægge loft over lønningerne, så kan man ikke på den anden side prøve at forklare, at bare vi begunstiger opsparingen, så kommer opsparingen i gang med fuldt tryk.

Vi er af den opfattelse, at dette forslag ville have vundet ved aldrig at være blevet fremsat. Vi er af den opfattelse, at hvis man havde taget mod belæring, da det blev behandlet i maj 1974, så havde man gemt det, indtil man havde gennemført en skattepolitik og en økonomisk politik, der sikrede, at alle kom i arbejde.

Vi er endvidere af den opfattelse, at hvis man skal lave noget, så er det ikke at bygge nye mærkværdigheder uden på skattesystemet, men så er det at skabe en forenkling, en forenkling i den retning, som vi har peget på, hvor de første 40.000 kr. kunne blive skattefrie, om man ellers beskattede den faktiske fortjeneste.

Forhåbentlig er det fremgået af de meget korte bemærkninger, at den kærlighed, vi har til dette forslag, kan ligge på et overordentlig beskedent sted; denne kærlighed, den vil forvandles til, at vi både her og i udvalget vil gå ind for, at dette forslag ikke gennemføres.